

Sygn. akt II AKa 323/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSA Dorota Wróblewska

Sędziowie: SSA Wiktor Gromiec

SSA Dorota Paszkiewicz (spr.)

Protokolant: sekretarz sądowy Aleksandra Konkol

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Gdańsku Janusza Krajewskiego

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2012 r.

sprawy

B. M.

oskarżonej z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

M. L.

oskarżonej z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

E. K.

oskarżonej z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

M. D.

oskarżonej z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

H. Z.

oskarżonej z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

B. H.

oskarżonej z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

S. S.

oskarżonej z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

D. F.

oskarżonej z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego i zażalenia obrońcy oskarżonych B. M., M. L., E. K., B. H., S. S. i D. F.

od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku

z dnia 25 maja 2012 r., sygn. akt **XIV K 52/09**

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 11. w ten sposób, że zasądza od oskarżyciela posiłkowego (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. na rzecz oskarżonych B. M., M. L., E. K., B. H., S. S. i D. F. kwoty po 3542,40 (trzy tysiące pięćset czterdzieści dwa złote 40/100) złotych brutto dla każdej z nich tytułem zwrotu kosztów udziału w sprawie obrońcy;

II. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części;

III. zasądza od oskarżyciela posiłkowego (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. na rzecz oskarżonych M. D., B. M., M. L., E. K., B. H., S. S. i D. F. kwoty po 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych brutto tytułem zwrotu kosztów udziału obrońców w postępowaniu odwoławczym;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. M. Kancelaria Adwokacka w G. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku;

V. zasądza od oskarżyciela posiłkowego (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 898 (osiemset dziewięćdziesiąt osiem) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

UZASADNIENIE

B. M., M. L., E. K., M. D., H. Z., B. H., S. S. i D. F. zostały oskarżone aktem oskarżenia sporządzonym przez pełnomocnika (...) sp. z o.o. w K. o to, że w nieustalonym okresie czasu od 2002 r. do dnia 23 lipca 2008 r., z tym że H. Z. w okresie od 2004 r. do dnia 23 lipca 2008 r., na terenie przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. w K. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonali przywłaszczenia mienia powierzonego w związku z wykonywaniem pracy, w postaci produktów rybnych tj. surowców obejmujących półtusze rybne, filety surowe i wędzone z łososia oraz innych ryb, a także produkty gotowe, kabanosy rybne, tatar z łososia, filet krojony paczkowany, polędwica z łososia, poprzez jego zabór z miejsca wykonywania pracy oraz spożycie na własne potrzeby, jak i dalszą dystrybucję w celu osiągnięcia zysku, o wartości nie mniejszej niż 750 000 zł, czyniąc sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu, na szkodę (...) sp. z o.o. w K., to jest o czyn z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 25 maja 2012 r. w sprawie XIVK 52/09 wszystkie oskarżone zostały uniewinnione od popełnienia zarzucanego im czynu, a kosztami postępowania obciążono oskarżyciela posiłkowego. Nadto wyrokiem tym:

„ 10. Na mocy art. 632 par.1 kpk w związku z art. 640 kpk i par. 14 ust. 2 pkt 5 oraz par. 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2002 r. nr 163 poz. 1348) zasądza od oskarżyciela posiłkowego (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. na rzecz oskarżonej M. D. kwotę 3 247,20 zł. (trzy tysiące dwieście czterdzieści siedem złotych 20/100) brutto tytułem zwrotu kosztów udziału w sprawie obrońcy.

11. Na mocy art. 632 par. 1 kpk w związku z art. 640 kpk i par. 14 ust. 2 pkt 5 oraz par. 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2002 r. nr 163 poz. 1348) zasądza od oskarżyciela posiłkowego (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. na rzecz oskarżonych B. M., M. L., E. K.,

B. H., S. S. i D. F. kwoty po 1 205,40 zł. (jeden tysiąc dwieście pięć złotych 40/100) brutto dla każdej z nich tytułem zwrotu kosztów udziału w sprawie obrońcy.

12. Na mocy art. 632 par.1 kpk w związku z art. 640 kpk i par. 14 ust. 2 pkt 5 oraz par. 16 i par. 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2002 r. nr 163 poz. 1348) zasądza od Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Gdańsku na rzecz adwokata M. M. kwotę 3 690 zł. (trzy tysiące sześćset dziewięćdziesiąt złotych) brutto tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonej H. Z..”

Apelację od tego wyroku wywiódł pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego (...) sp.z o.o. w K., który na podstawie art. 438 pkt 2 oraz 3 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

I. obrazę przepisów postępowania karnego, przekładającą się w bezpośredni sposób na treść ustaleń faktycznych będących podstawą wydanego w sprawie wyroku, a w szczególności przepisów art. 4 k.p.k. oraz 7 k.p.k., a także art. 5 § 2 k.p.k. a 'contrario, poprzez błędną, wybiórczą, dokonaną niezgodnie z regułami wiedzy, doświadczenia życiowego oraz logiki, czynioną wyłącznie na korzyść oskarżonych, interpretację zebranych w sprawie dowodów w szczególności zaś wyjaśnień oskarżonych oraz zeznań świadków, a w konsekwencji błąd w ustaleniach faktycznych polegający na bezpodstawnym przyjęciu, iż brak jest przesłanek do stwierdzenia winy oskarżonych co do zaboru mienia należącego do pokrzywdzonego, a w konsekwencji uniewinnienie oskarżonych od postawionego im zarzutu;

II. przekładającą się bezpośrednio na wynik sprawy obrazę przepisów art. 167 k.p.k., poprzez nieprzeprowadzenie z urzędu następujących dowodów:

a) dowodu z zeznań świadka: K. S., na okoliczność zakupu ryb od oskarżonych,

b) dowodu z dokumentów zgromadzonych przez pokrzywdzonego na okoliczność obrotu, produkcji oraz sprzedaży produktów rybnych w okresie lat 2005 – 2008,

c) dowodu z opinii biegłego w zakresie zapisów dźwiękowych na okoliczność ewentualnych zmian w zapisie rozmów prowadzonych pomiędzy przedstawicielami pokrzywdzonego, a oskarżonymi,

d) dowodu z dokumentacji leczenia oskarżonej M. L. znajdującej się w gabinecie medycznym J. C., na okoliczność daty w której rozpoczęło się leczenie oskarżonej;

III. mającą wpływ na treść wydanego w sprawie orzeczenia obrazę przepisów art. 424 § 1 k.p.k., poprzez sporządzenie uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia w sposób zawierający wewnętrzne sprzeczności w ocenie zeznań świadków oraz przedstawionej argumentacji dla negatywnej oceny wiarygodności zeznań świadków oskarżenia.

Ponadto, z powołaniem na przepis art. 447 § 3 k.p.k., apelujący zaskarżył decyzje procesowe (postanowienia zapadłe na rozprawie w dniu 13 kwietnia 2012 r.) w przedmiocie oddalenia następujących wniosków dowodowych oskarżyciela posiłkowego:

a) oddalenie wniosku dowodowego w przedmiocie przeprowadzenia oględzin miejsca zdarzenia tj. hali produkcyjnej położonej w K. zajmowanej przez pokrzywdzonego na potrzeby produkcji przetworów rybnych, w szczególności na okoliczność możliwości oraz sposób dokonania przestępstwa przywłaszczenia,

b) wniosku dowodowego o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy majątkowego na okoliczność ustalenia wartości przywłaszczonego mienia.

W konsekwencji tych zarzutów apelujący, na podstawie art. 437 § 2 k.p.k., wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku do ponownego rozpoznania przez Sąd Okręgowy w Gdańsku.

Obrońca z wyboru oskarżonych B. M., M. L., E. K., B. H., S. S. i D. F., działając na podstawie art. 626 § 3 k.p.k. w związku z art. 640 k.p.k., zaskarżył w całości postanowienie Sądu Okręgowego XIV Wydziału Karnego w

Gdańsku z dnia 25 maja 2012r., zawarte w pkt 11. wyroku, w przedmiocie zasądzenia od (...) sp. z o.o. w K. na rzecz wyżej wymienionych oskarżonych kwot po 1205,40 zł tytułem zwrotu w sprawie kosztów udziału obrońcy.

Na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. zaskarżonemu postanowieniu obrońca zarzuca naruszenie przepisów postępowania mających istotny wpływ na rozstrzygnięcie poprzez naruszenie art. 632 pkt 1 k.p.k. w związku z art. 640 k.p.k. oraz § 14 ust 2 pkt 5 w związku z § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, poprzez dowolne i nieuzasadnione obniżenie wysokości zwrotu kosztów obrony poprzez zasądzenie od oskarżyciela na rzecz oskarżonych jedynie kwoty 1205,40 zł zamiast kwoty o którą wnoszono tj. jak za obronę z urzędu, a zatem po 3690 zł brutto.

Wobec powyższego, na podstawie art. 437§ 1 k.p.k. skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i orzeczenie o obowiązku zapłaty przez oskarżyciela na rzecz każdej z oskarżonych po 3690 zł brutto.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego okazała się nieskuteczną, choć część podniesionych w zarzutach uchybień i argumentów przedstawionych na ich poparcie zasługiwała na podzielenie. Stwierdzić bowiem należy, że lektura akt sprawy i analiza przeprowadzonych dowodów oraz analiza okoliczności, które miałyby być udowodnione dowodami wnioskowanymi przez oskarżyciela do przeprowadzenia, prowadzi do wniosku o słuszności wyroku uniewinniającego, zaś uchybienia Sądu Okręgowego nie mogły mieć wpływu na treść rozstrzygnięcia.

W ocenie Sądu odwoławczego zasadnicze znaczenie w przedmiotowej sprawie mają, w tym wypadku bezbłędnie ustalone przez Sąd Okręgowy, okoliczności zdarzenia z 28 czerwca 2008 r., kiedy to dozorca zatrzymał jedną osobę wynoszącą z pracy rybę, a następnie ujawniono w szatni opakowania po zjedzonych produktach rybnych, ale też zapakowane wyroby pochodzące z produkcji zakładu. Powyższe okoliczności pozwalają na wysnucie wniosków pozostających w sprzeczności z częścią twierdzeń oskarżonych, a mianowicie: - - wynika z tego, że system monitoringu na salach produkcyjnych nie był tak doskonały, aby wykluczyć zabranie wyrobów do szatni, i to nie pojedynczej sztuki ale przynajmniej kilku,

- system kontroli przy opuszczaniu zakładu również nie był szczelny, skoro pracownicy wynieśli z hali produkcyjnej do szatni większą liczbę wyrobów niż mogli spożyć na miejscu, o czym świadczą porzucone zarówno opakowania po produktach, jak i całe produkty, a więc część towaru była przeznaczona do wyniesienia poza zakład pracy,

- przebywający w szatni pracownicy mieli możliwość uzyskania informacji o zatrzymaniu do kontroli jednej z pracownic i ujawnienia przy niej zabranej ryby albo na skutek własnej obserwacji, albo na skutek telefonu, albo na skutek poinformowania przez innych pracowników, którzy usłyszeli lub zaobserwowali to zdarzenie.

Powyższy przypadek wskazywał więc, że kradzieże czy przywłaszczenia wyrobów i (...) spółki (...) były możliwe i de facto wówczas miały miejsce. O zdarzeniu tym nie zawiadomiono jednak Policji i nie zabezpieczono śladów ujawnionych w szatni, w tym nie dokonano oględzin ujawnionych opakowań ani produktów, wobec czego nie wiadomo jaka faktycznie ilość towarów została wyniesiona z hali produkcyjnej.

Z okoliczności tego przypadku w żadnym razie nie jest uprawnione, w ramach zasad postępowania karnego i logicznego rozumowania, wnioskowanie o odpowiedzialności karnoprawnej wszystkich obecnych wówczas w szatni czy którejś z oskarżonych za tę kradzież, zwłaszcza że z pewnością wówczas nie było w szatni M. D. ani H. Z.. Nie można też na tej podstawie uznać za udowodnione współsprawstwa pomiędzy oskarżonymi czy innymi pracownikami zakładu, choć logicznym jest, że przebywający w szatni mogli wówczas mieć wiedzę o swoich wzajemnych zachowaniach, co jednak nie jest wystarczające dla przyjęcia karnoprawnej konstrukcji współsprawstwa. Nawet stwierdzenie telefonicznego poinformowania w okolicznościach sugerowanych przez apelującego nie zmienia braku możliwości poczynienia ustaleń mogących wskazywać na odpowiedzialność karną oskarżonych.

Bezbłędnie też ustalono w sprawie, że pracownicy mogli kupować wyrobu spółki (...) po niższej cenie niż detaliczna. Oznacza to, że mogli produkty kupować dla siebie albo z myślą o odstąpieniu ich rodzinie czy znajomym. Zatem okoliczność przychodzenia do nich jakiś osób „po rybę” również nie może stanowić dowodu kradzieży. Przykładowo z zeznań świadka B. N. wynika okoliczność częstej bytności innych osób u D. F. /w tym K. S. i jej uczennic/ i sprzedaży ryb, ale w kontekście możliwości legalnego uzyskiwania tańszych produktów przez oskarżoną wizyty te dowodu kradzieży stanowić nie mogą. Sąd Okręgowy odmówił wiarygodności zeznaniom świadka B. N. nie zastanawiając się czy walor ten obejmuje całość, czy też tylko część jego zeznań, a przecież w jakimś zakresie zeznania te odpowiadają wyjaśnieniom oskarżonej, a przy tym jest oczywiste, że świadek wie o tym czy ryba była kradziona czy nie w istocie nie miał, a wniosek taki wysnuwał jedynie na podstawie obserwacji. Ocena zeznań świadka N. dokonywana przez Sąd Okręgowy jest zatem chybiona, bowiem miesza sferę faktów i sferę ocen. Jednoznacznie należy wskazać, że te okoliczności, o których mówi w swoich zeznaniach świadek B. N. także nie mogą stanowić dowodu dokonywania przez oskarżoną kradzieży towarów z (...), bowiem mogła kupować ryby w (...), mogła też dysponować siatkami z napisem (...) do przenoszenia różnych produktów. Przesłuchanie świadka K. S. jawi się w tych okolicznościach jako bezprzedmiotowe, bowiem jeśli potwierdziłaby kupno, nawet systematyczne, ryb z (...) od oskarżonej, to nie ma dowodu na inne pochodzenie tych towarów niż z legalnego zakupu.

Wiadomo w przedmiotowej sprawie, że przedstawiciele spółki (...) i inne osoby uczestniczyły z ramienia tejże spółki w rozmowach z pracownikami celem, upraszając wywoły, uzyskania informacji o kradzieżach, a część tych rozmów została nagrana, jak też pracownicy sporządzili osobiste pisemne oświadczenia czy też oświadczenia takie były protokołowane. Sąd Apelacyjny podziela stanowisko, iż dokumenty takie stanowią jedynie informacje o dowodzie, bowiem dowodem jest procesowe oświadczenie takiej osoby złożone w ramach toczącego się postępowania karnego albo dowodem jest konkretny dowód rzeczowy w postaci np. dokumentu. Oskarżone przyznały sporządzenie określonych dokumentów i wskazały na okoliczności, które spowodowały złożenie oświadczeń zgodnych z wolą czy intencją pracodawcy. Sąd Okręgowy uprawniony był do oceny, iż warunki składania tych oświadczeń wskazywały na brak swobody wypowiedzi pracowników. Potwierdza to w części zapis nagrań, jak i okoliczności przesłuchania np. po pracy, rozmowy o groźącym wieloletnim odosobnieniu od rodziny. Sąd Apelacyjny wyprowadza możliwość takiej oceny już z samego faktu stosunku zależności służbowej i możliwości zwolnienia z pracy, gdyż obawa przed takimi konsekwencjami motywować może do składania oczekiwanych oświadczeń. Problem zakresu wywierania wpływu czy nacisku na pracowników należy do innego postępowania, przy czym z niezrozumiałych względów bieg tamtego postępowania zawieszono oczekując na rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie, gdy nie taki jest przedmiot tego postępowania, ani też ustalenia w tej sprawie w zakresie form i sposobów działania wobec pracowników nie mają charakteru wiążącego dla tamtej sprawy. I choć w kontekście tych nagrań nie zawsze przebieg rozmowy, przynajmniej we wstępnej jej fazie, wygląda tak dramatycznie jak przedstawiają to niektóre z oskarżonych, jak i nie jest uprawnione dokonywanie przez Sąd Okręgowy ocen nieprzystających do realiów sprawy i dowodów oraz wynikających z zasad art. 7 k.p.k., co do przykładowo tego, że „zdarzenie /dotyczy propozycji spotkania i zmiany zeznań za wycofanie oskarżenia i przywrócenie do pracy/ to, które nie zostało zakwestionowane przez oskarżyciela wskazuje na działania osób związanych z przedsiębiorstwem (...), które za wszelką cenę chciały doprowadzić do skazania oskarżonych” /vide strona 14 uzasadnienia in fine/, jednak, jak już wskazano, sam fakt prowadzenia przesłuchań, zbierania oświadczeń i dochodzenia tego, kto kradł, stawiał pracowników w sytuacji poczucia własnego zagrożenia i obawy o zatrudnienie lub dawał im możliwość uzyskania korzyści kosztem innych osób, co w obu przypadkach podważa szczerłość i spontaniczność relacji. Odrzucając zatem wszystkie te oświadczenia i przesłuchania oraz dokumenty uzyskane od pracowników przez osoby działające na rzecz spółki (...), pozostaje taki materiał dowodowy, jaki poddano analizie na wstępie uzasadnienia, a to oznacza, że wina oskarżonych nie została udowodniona. Odwołując się do wywodów Sądu Okręgowego dotyczących zasady domniemania niewinności zawartych na stronie 52 uzasadnienia Sąd Apelacyjny podkreśla, że wykazane przez oskarżycieli okoliczności – wobec braku bezpośrednich dowodów – nie tworzą też takiego zespołu poszlak, które w sposób logiczny i pewny, bez wątpliwości prowadziłyby do jedyne go możliwego wniosku, że to właśnie oskarżone dopuściły się w zarzucanym czasie, działając wspólnie i w porozumieniu, kradzieży czy przywłaszczenia mienia pokrzywdzonego. Tych luk w poszlakach nie uzupełniłyby też, wykazane w apelacji jako braki postępowania, dowody w postaci zeznań K. S., o czym pisano wyżej, gdy sam fakt sprzedaży ryb nie świadczy

o ich nielegalnym pochodzeniu, nadto w postaci dowodu z dokumentacji lekarskiej, bowiem nawet korzystne dla oskarżyciela ustalenie umożliwi stwierdzenie, że oskarżona w tym jedynie zakresie wyjaśniła nieprawdziwie, co jednak nie będzie prowadziło do prostego wniosku o zasadności oskarżenia i nie wypełni łańcucha poszlak, tym bardziej że należy uwzględnić te regułę, iż wszystkie wątpliwości należy interpretować na korzyść oskarżonych. Pozostałe dowody, to jest dowód z opinii biegłego na okoliczność ustalenia wartości mienia oraz dowód z dokumentów na okoliczności obrotu, produkcji i sprzedaży są oczywiście bezprzedmiotowe i nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy w sytuacji, gdy nie ma procesowej możliwości ustalenia czy kradzieże, poza tą z 28 czerwca, były popełniane, jak też tego kto je ewentualnie popełniał. Podobnie dowód z opinii biegłego w zakresie zapisów dźwiękowych na okoliczność ewentualnych zmian w zapisach rozmów nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, pomijając już to o jaką tezę dowodową konkretnie chodzi skarżącemu, skoro uznano, że sam fakt uzyskiwania oświadczeń przez pracodawcę w warunkach prowadzenia rozmów z pracownikami, w związku z zastrzeżeniami do pracy, stanowić może powód złożenia nieprawdziwych oświadczeń.

W efekcie zaskarżony wyrok uniewinniający oskarżonych należało uznać za słuszny, a apelację pełnomocnika oskarżyciela posiłkowych za niezasadną.

Zażalenie wniesione przez działającego z wyбору obrońcę oskarżonych B. M., M. L., E. K., B. H., S. S. i D. F. w części zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawę prawną do ustalenia wysokości wydatków poniesionych w związku z ustanowieniem jednego obrońcy, wchodzących w skład kosztów procesu, które Skarb Państwa ponosi - na podstawie art. 632 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 640 k.p.k. w zw. z art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k. - w razie uniewinnienia oskarżonego lub umorzenia przeciwko niemu postępowania, stanowią przepisy aktualnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Przepisy te ustalają wysokość stawki minimalnej opłaty, a w § 17 wskazują, że za obronę kilku osób lub reprezentowanie kilku osób pobiera się opłatę od każdej z tych osób. Oznacza to, że obrońcy oskarżonych należały się opłaty od każdej z nich, w wysokości co najmniej stawki minimalnej, z uwzględnieniem i zasady z § 16. rozporządzenia, że w sprawach, w których rozprawa trwa dłużej niż jeden dzień, stawka minimalna ulega podwyższeniu za każdy następny dzień o 20%. Jeśli zatem każda z oskarżonych twierdzi, że z tytułu ustanowienia w sprawie obrońcy ponosi koszty w wysokości obliczonej według stawki minimalnej z uwzględnieniem wskazanych zasad § 16 i § 17 rozporządzenia, oraz z uwzględnieniem podatku VAT, to mimo braku udokumentowania poniesionych wydatków, należy kwotę taką, przyjmując ją, zgodnie z art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k., jako uzasadniony wydatek, uznać. Natomiast obliczenie konkretnej należności zostało dokonane przez Sąd Apelacyjny w ten sposób, że ustalono udział obrońcy reprezentującego te oskarżone w 20 rozprawach /od 17.03.2010 bowiem na pierwszej rozprawie występował wyłącznie jako obrońca z urzędu/, co daje kwotę 2880 złotych, a łącznie kwotę 3542, 40 zł brutto.

Kierując się przedstawionymi względami Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok jedynie w części zaskarżonej żądaniem to jest w punkcie 11. w ten sposób, że zasądził od oskarżyciela posiłkowego (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. na rzecz oskarżonych B. M., M. L., E. K., B. H., S. S. i D. F. kwoty po 3542, 40 złotych brutto dla każdej z nich tytułem zwrotu kosztów udziału w sprawie obrońcy, a w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Występującemu przed sądem odwoławczym jako obrońca H. Z. adwokatowi M. M. Sąd Apelacyjny zasądził kwotę 738 złotych brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym / § 14 ust. 2 pkt 5, § 2 i § 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu/, natomiast z tytułu zwrotu kosztów udziału obrońców pozostałych oskarżonych w postępowaniu odwoławczym Sąd Apelacyjny zasądził od oskarżyciela posiłkowego (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością na rzecz B. M., M. L., E. K., B. H., S. S., D. F. i M. D. kwoty po 738 złotych brutto, według oświadczenia ich obrońców, stosownie do przepisów § 14 i 17 cytowanego rozporządzenia oraz w oparciu o przepisy art. 616, 632 pkt 1 w zw. z art. 640 i 636 k.p.k.

W oparciu o przepisy art. 632 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 640 i 636 k.p.k. kosztami postępowania odwoławczego należało obciążyć oskarżyciela posiłkowego i w związku z powyższym Sąd Apelacyjny zasądził od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 898 złotych tytułem zwrotu kosztów tego postępowania, na które to koszty składały się ryczałty za doręczenia po 20 złotych od każdej z oskarżonych /160 złotych/ oraz zwrot kosztów wykładanych przez Skarb Państwa za obronę z urzędu /738 zł/.